

3. Копилук Н. Ю. Механізм реорганізації банків у умовах фінансової нестабільності : дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.08 "Фінанси, грошовий обіг і кредит" / Н. Ю. Копилук. – Львів, 2013. – С. 37.

МАРУХЛЕНКО О. В.
Київський університет ім. Б. Грінченка

МАТРИЦЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ ЯК ОСНОВА ПЛАНУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В ІННОВАЦІЙНУ ПРОДУКЦІЮ

Актуальною проблемою сучасності є зниження конкурентоспроможності України в системі світового господарства. Компанії найбільш розвинених країн перейшли до конкуренції на основі інновацій, володіючи кращими умовами щодо розробки і впровадження нових технологій. Компанії швидко розвиваються (Китай, Індія, Бразилія), володіючи низькою вартістю кваліфікованої робочої сили, переважно запозичують технології і концентрують стадії складання і виробництва високотехнологічної продукції. Все це змушує шукати шляхи посилення конкурентоспроможності українських компаній, в тому числі шляхом створення і запозичення нових технологій, нових способів виробництва тощо.

Аналіз зарубіжних теоретичних і прикладних досліджень інноваційних процесів показує, що одним з ефективних елементів підтримки інноваційної активності є формування і розвиток регіональних інноваційних систем та інноваційних кластерів. У країнах, що розвиваються інноваційні центри часто створюються з метою трансферту технологій з-за кордону. При цьому інноваційна політика держав спрямована на виявлення та підтримку територій, що володіють найбільшим потенціалом до створення та запровадження інновацій.

З урахуванням цих обставин, вважається доцільним розробити певний метод аналізу результатів інноваційної діяльності регіонів і з його допомогою сформувати інвестиційний портфель, що містить найбільш перспективні з економічної точки зору інноваційні технології.

При плануванні інвестицій у виробництво інноваційної продукції необхідно оцінити інноваційний потенціал регіону. Вирішення цього питання можна здійснити наступним чином.

Встановлюється відповідність між переліком критичних технологій державного рівня і організаціями регіону, які виконують наукові дослідження і підготовку наукових кадрів за цими технологіями, інноваційними підприємствами регіону, що випускають інноваційну продукцію, і споживачами цієї продукції в регіоні, інших регіонах України, країнах ближнього і далекого зарубіжжя.

В результаті цих дій формується матриця інноваційного потенціалу регіону (МІПРО), яка містить тільки ті критичні технології, за якими в регіоні ведуться розробка і виробництво інноваційної продукції, тобто в регіоні присутні профільні інноваційні підприємства.

Таким чином, на основі представленої інформації наведемо приклад інноваційної фрагмент МІПРО представлений на рис. 1.

НАЙМЕНУВАННЯ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ					
Найменування розділу у напрямі					
№ з/п	Номер підрозділу	Найменування інноваційної технології	Інноваційне підприємство		Область використання
			Вид та призначення продукції	Призначення та обсяг інвестицій	
			Стан розробки	Ефективність інвестицій (строк окупності, чиста наведена вартість тощо)	
...					
2.5. Високотехнологічний комплекс виробництва синтетичного моторного палива з вугілля					
35	2.5.7	Створення в Україні нових промислових виробництв синтетичного моторного палива.	Державне підприємство «ГИПРОКОКС»		Нафтова і газова промисловість
			Синтетичне моторне паливо (високоякісний бензин та дизельне паливо) на технологічній базі глибокої переробки енергетичного кам'яного та бурого вугілля).	Для розробки проекту необхідно 500 тис. грн. Для завершення НДДКР та виготовлення пробної партії необхідно 2 роки та 1,5 млн грн. Для організації виробництва необхідно 1,2 млн грн.	
			НДР	Строк окупності 3 роки, ЧПВ – 1,7 млн грн	

Рис. 1. Фрагмент матриці інноваційного потенціалу регіон

Зокрема, при формуванні МППРО Харківської області на основі даних, наведених в [1], в її склад увійшли 420 інноваційних технологій, з них 212 – впровадження нових технологічних процесів, 208 – освоєння інноваційних видів продукції [2].

На наступному етапі залежно від виду інноваційної продукції задаються коефіцієнти значущості ризиків для інвестора таким чином, щоб їх сума дорівнювала 1, а значення кожного коефіцієнта було більше 0 і менше 1.

Таким чином, викладений метод дозволяє сформувати матрицю інноваційного потенціалу регіону, оцінити інвестиційні ризики на різних стадіях виробництва інноваційної продукції і вирішити задачу оптимального розподілу інвестицій за видами продукції і підприємствам з урахуванням дисконтованого доходу і ціни ризиків.

Література

1. Аналітична доповідь. Економіка регіонів у 2015 році: нові реалії і можливості в умовах започаткованих реформ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/public/File/2015_nauk_an_rozrobku/ekon_reg.pdf

2. Головне управління статистики у Харківській області. Впровадження інновацій на промислових підприємствах (2000–2015 рр.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kh.ukrstat.gov.ua/index.php/vprovadzhennia-innovatsii-na-promyslovykh-pidpriemstvakh>.

МАРЦЕНЮК Д. В.

Хмельницький національний університет

ПРОПОЗИЦІЯ ГРОШЕЙ ТА ЇЇ РЕГУЛЮВАННЯ

Пропозиція грошей є одним з складників механізму грошового ринку, що визначається центральним банком, має нееластичний характер і використовується як один із основних важелів державного впливу на економіку. Важливу роль у досягненні сталого економічного розвитку держави відводиться грошово-кредитній політиці, основною метою якої є забезпечення стабільності національної грошової одиниці.

Ефективність грошово-кредитної політики визначається, передусім, збалансованістю попиту і пропозиції на гроші, виваженим контролем динаміки та структури агрегатів грошової маси. Центральний банк формує пропозицію грошей відповідно до економічної кон'юнктури і мети грошово-кредитної політики. Зміна пропозиції грошей впливає на цілу низку макроекономічних показників, серед яких реальний обсяг виробництва, ціни, зайнятість тощо.

Грошову пропозицію (M^S) можна визначити як сукупність усіх грошових активів, які використовуються у національній економіці у даний момент часу. Пропозиція грошей – це сила, яка у взаємодії з попитом на гроші (M^D) визначає кон'юнктуру грошового ринку. Суть пропозиції грошей полягає в тому, що економічні суб'єкти в будь-який момент мають у своєму розпорядженні певний запас грошей, які вони можуть за сприятливих обставин спрямувати в оборот [1, с. 76].

Пропозицію грошей контролює держава. В Україні цей контроль здійснює Національний банк України як шляхом емісії грошей, так і за допомогою управління грошово-кредитною системою. Саме він визначає необхідну кількість грошей в економіці, виходячи з її стану. Необхідна кількість грошей фіксується на певний період і не залежить від рівня відсоткової ставки. Отже, загальний розмір пропозиції грошей визначається банківською системою і на його розмір впливають такі об'єктивні чинники:

- емісія банкнот і випуск депозитних грошей;
- процес обслуговування державного боргу і покриття дефіциту державного бюджету;
- нагромадження резервів іноземної валюти;
- розширення кредитної емісії комерційних банків [1, с. 77].

Національний банк України, враховуючи стан грошово-кредитного ринку проводить операції купівлі (продажу) інших цінних паперів на відкритому ринку з метою регулювання грошово-кредитного ринку, активізації проведення міжбанківських операцій з цінними паперами, а також для сприяння встановленню котирувальних цін на них здійснює операції з державними облігаціями України. З метою регулювання грошово-кредитного ринку Національний банк України може здійснювати операції з купівлі/продажу державних облігацій України шляхом участі в торгах, які проводять організатори торгівлі цінними паперами, що офіційно зареєстровані відповідно до законо-